

SREČANJE Z BLIŽNJIM JE SREČANJE S KRISTUSOM

Spoštovani ljubi bralci Pisma Zaveze ljubezni, dragi člani in prijatelji Schönstatskega gibanja!

SREČANJE S KRISTUSOM NA OBISKU: Pred kratkim, 11. julija, smo praznovali god svetega Benedikta iz Nursije. Velja za očeta zahodnega meništv. Nekatera vodila njegovega reda, so postale smernice za polno vsakdanje življenje daleč onkraj samostanskih zidov. Potrebno ravnovesje med molitvijo in delom, povzema latinski izraz: „*Ora et labora - moli in delaj.*“

V zgodnjih plemenskih kulturah je bilo gojenje gostoljubja nujno za preživetje. Ljudje, ki so veliko potovali, so bili odvisni od tega, da drugi do njih niso bili sovražni. Zagotavljanje varnega prostora za spanje in ponujena hrana, sta bila veliko več kot le prijaznost. „*Zaupanje in skrb, izkazana obiskovalcu, ki so ga nastanili, pogostili in razvedrili, sta se odražala tudi pri gostiteljih in jih notranje bogatila. Ljudje živimo iz odnosov, ...*“ **pišeta Claudia in Heinrich Brehm** spletnem v junijskem glasilu za poročene pare. Tudi Jezus je bil pogosto povabljen v goste. Za nekatere je bilo v čast in v ponos, da so ga lahko povabili. Njegov prijatelj Lazar, s sestrama Marto in Marijo, so ga bili še posebno veseli in bili do Njega prijazni gostitelji.

Ni presenetljivo, da je v članih prvih krščanskih skupnosti, srečanje z bližnjimi, vzbudilo tudi veselje v veri. „*Ko srečaš svojega brata, srečaš Kristusa*“ nas učijo cerkveni očetje. Srečati bližnjega, ki prav tako veruje v Kristusa, v pretežno poganskem okolju, je več od veselja snidenja in potrditve vere. Živi Kristus, sam vstali Gospod, je navzoč v vsaki sestri in bratu novega Božjega ljudstva. Po eni strani so vsi kraji srečevanja kristjanov, kraji ohranjanja vezi in druženja, po drugi strani pa v vsakem takem srečanju, lahko začutimo tudi Božjo bližino. „*Bolan sem bil in ste me obiskali!*“ **Mt 25,36** Jezus, to pove nedvoumno.

Da gostoljubnost ne bo zanemarjena, ima sveti Benedikt o tem v svojem Pravilu, posebno 53. poglavje. Tam je zapisano: „*Vse tujce, ki pridejo je treba sprejeti kot Kristusa. ... Vsem naj bo izkazana ustrežna čast, še zlasti bratom v veri in romarjem. ... Še posebej pri sprejemanju ubogih in tujcev pokažite gorečnost in skrb, kajti v njih se še posebej živi Kristus.*“

Sprejemanje obiskov in obiskovanje ljudi je vedno korak stran od samega sebe. Nikoli ne veš natančno vnaprej, kako bo šlo. Vzdušje obiska je lahko je smešno ali resno, lahko v meni vzbudi navdušenje ali pa me prisili k razmišljanju. V vsakem primeru me čaka neka drugačnost, s katero v moje življenje in misli vstopi nekaj svežega in novega.

SKUPNO POSLUŠANJE BOGA - BREZ VNAPREJŠNJEGA NAČRTOVANJA ali NAMERE: Morda so prav obiski, najpreprostejša uresničitev našega aktualnega letnega gesla: „*Skupaj poslušajmo Boga.*“ Če v svojem dnevnem urniku predvidimo prostor za srečanje, je to že korak k notranji odprtosti. Iz časov, ko sem bil še otrok in najstnik, se spominjam župnika naše domače župnije. O njem so krožila različna mnenja in komentarji, ko je šlo za njegovo organizacijo in način dela ali za njegovo komunikacijo in pridige. Vendar je bilo hkrati, kot impresivno in s pristnim spoštovanjem vedno izpostavljeno, njegovo neutrudno prizadevanje za obiske na domovih ljudi. Hodil je od hiše do hiše in pri sleherni pozvonil na hišni zvonec ter ljudi spraševal, kako jim gre. Pri tem se ni oziral na to ali so mu vrata odprli znani ali neznani ljudje.

Marsikdaj se telefonski klic spremeni „v obisk.“ Ob razjasnjevanju neosebnih vprašanj, se po navadi tudi sproščeno osebno razgovorimo. Pri telefonskih pogovorih z mlajšimi ljudmi, opažam vse večjo previdnost pri osebnih stvareh. Preden boste neko osebo poklicali po telefonu in „*s pomočjo tehnike potrkali na njena vrata*“ in pričakujete odprt pogovor, najprej napišite kratko besedilno sporočilo z vprašanjem ali lahko pokličete takrat ali takrat. Takšna spoštljiva vljudnost, ki zahteva določen napor branja besedilnih sporočil, kaže na to, da želimo ohraniti odprtost in svobodo pri ravnanju s „*stiki.*“

Obisk se lahko izkaže tudi kot vsiljiv ali stresen. Za to je potrebna določena mera občutljivosti in taktnosti. Čas počitnic je običajno sprejemljivo izhodišče, da se „*pustimo ponovno videti*“ in do takrat v sebi predelamo, kar nas ločuje. Kljub vsemu, so nenačrtovana srečanja in preprosta ljudska odprtost, pomembni gradniki kulture srečevanj in zavezništev.

VELIKO VLOŽENEGA TRUDA, A MALO OTIPLJIVIH REZULTATOV: Vedno znova sem presenečen, ko ljudje pripovedujejo o majhnih in velikih obiskih patra Kentenicha. Vožnja z vlakom iz Schönstatta na jug Nemčije, mu je bila sicer naporna, a je vseeno spotoma obiskal duhovnika, ki je bil takrat v težkem položaju. Po rešitvi iz koncentracijskega taborišča Dachau, je veliko potoval po svetu, da bi obiskal svoje sodelavce, s katerimi je imel med vojno onemogočene stike. Henry Nouwen, znani avtor različnih duhovnih knjig, je nekoč obiskal sobrata duhovnika na Japonskem, ki je bil v globoki poklicni krizi. Želel mu je biti blizu in mu biti na voljo, kot sogovornik. V pojasnilo svojega obiska, je sobratu povedal, da je prepričan, da je takšna predanost duhovnemu poklicu, danes najbolj primerna.

Srečanja v ozračju svobode in spoštovanja, pristnega človeškega zanimanja in duhovne odprtosti so prostor, v katerem lahko rastejo svoboda, potrditev življenja in izkušnje vere. „*Ne pozabite na gostoljubnost. Ker so bili nekateri gostoljubni, so namreč pogostili angele, ne da bi se zavedali,*“ **Heb 13,2** pravi Pismo Hebrejcem. Četudi obisk na trenutke deluje zdolgočaseno in brez vsebine, ga ne smemo jemati kot nekaj nekoristnega. Preprosto in odkrito spoznavanje duhovne resničnosti ljudi, ki se srečujejo, je tisto, kar v Zavezi ljubezni ustvarja bogastvo kulture srečanja.

Apostolat Marije Romarice je tudi veliki pastoralni projekt Schönstatskega gibanja. Ob pogovorih z voditelji krogov Marije Romarice, smo lahko samo presenečeni nad izkušnjami teh obiskov in o dogodkih, o katerih vam pripovedujejo. Pripravljenost sprejeti Božjo Mater in Jezusa tako, da sredi vsakdanjega življenja, za nekaj dni pripravimo najlepši prostor za romarsko podobo, postane resnična izkušnja Božjega blagoslova. Podobno kakor je Jezus dejal za obisk pri cestinarju Zaheju: „*Danes je v to hišo prišlo odrešenje, ...*“ **Lk 19,9** mnogi pričujejo o izkustvu obiska Marije Romarice.

[Milostno podobo Schönstattske Božje Matere](#), imate v svojih domovih mnogi od vas. Vendar lahko nekaj, kar je vedno prisotno, postane na nek način samoumevno ali neosebno. Mesečni obiski Marije Romarice, pa nam vedno prinesejo nekaj svežega. Trenutki, ko nam nekdo iz sosodstva sliko prinese in trenutki, ko to sliko spet odnesemo nekemu naprej, ohranjajo srečanja med nami in Božjo Materjo, živa. In prav zaradi tega je projekt Marije Romarice, tako lep in tako rodoviten.

Želim vam, da bi v prihodnjem obdobju imeli veliko priložnosti za obiske ali, da sami prevzamete pobudo zanje!

S prisrčnimi pozdravi!

pater Ludwig Güthlein, Schönstattske gibanje, Nemčija

P. Ludwig Güthlein

